

स्वदर्शनेसद्यःफलं दर्शयन् ॥ ६ ॥ तस्याः प्रपदेपादायद्वयं पद्भ्यामापीड्यद्वे अंगुल्यावुत्ताने उन्नते यस्मिन्पाणौ तेन चुबुके मुखस्याधोभागे धृत्वा अध्यात्म
देहमुन्नमयामास ॥ ७ ॥ तदैव ऋजुसमानमंगं यस्याः बृहत्यौ श्रोणीपयोधरौ च यस्याः सा मुकुन्दस्पर्शनादिति मुख्यं कारणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आ
धिविकर्षनं मनः पीडाशमनम् कंसवधेन स्वयं साधितः अर्थः सुहृदां प्रयोजनं येन सः अगृहाणामकृतदाराणां पांथानां प्रवासिनां परमयनमाश्रयस्त्वम्

प्रसन्नो भगवान् कुब्जां त्रिवक्रां रुचिराननाम् ॥ ऋज्वीकर्तुं मनश्चक्रे दर्शयन् दर्शने फलम् ॥ ६ ॥ पद्भ्यामा
क्रम्य प्रपदे अंगुल्युत्तानपाणिना ॥ प्रगृह्य चुबुकेऽध्यात्ममुदनीनमदच्युतः ॥ ७ ॥ सा तदर्जुसमानांगी बृह
च्छ्रोणिपयोधरा ॥ मुकुन्दस्पर्शनात्सद्यो बभूव प्रमदोत्तमा ॥ ८ ॥ ततोरूपगुणौदार्यसंपन्ना प्राह केशवम् ॥ उ
त्तरीयांतमाकृष्य स्मयंती जातहृच्छया ॥ ९ ॥ एहि वीर गृहं यामोनत्वां त्यक्तुमिहोत्सहे ॥ त्वयोन्मथितचित्तायाः
प्रसीद पुरुषर्षभ ॥ १० ॥ एवं स्त्रियायाच्यमानः कृष्णो रामस्य पश्यतः ॥ मुखं वीक्ष्यानुगोपानां प्रहसंस्तामुवा
च ह ॥ ११ ॥ एष्यामि ते गृहं सुभ्रूः पुंसामाधिविकर्षनम् ॥ साधिताऽर्थोऽगृहाणां नः पांथानां त्वंपरायणम् ॥ १२ ॥
विस्तृज्य माध्यावाण्यातां व्रजन्मार्गे वणिक्पथैः ॥ नानोपायनतां बूलस्रग्गंधैः साग्रजोऽर्चितः ॥ १३ ॥ तदर्श
नस्मरक्षोभादात्मानं नाविदन् स्त्रियः ॥ विस्त्रस्तवासः कबरवलयालेख्यमूर्त्तयः ॥ १४ ॥ ततः पौरान् पृच्छमानो
धनुषः स्थानमच्युतः ॥ तस्मिन्प्रविष्टो ददृशे धनुर् रंद्रमिवाद्भुतम् ॥ १५ ॥ पुरुषैर्बहुभिर्गुप्तमर्चितं परमार्द्धिमत् ॥
वार्यमाणो नृभिः कृष्णः प्रसह्य धनुराददे ॥ १६ ॥ करेण वामेन सलीलमुद्धृतं सज्यं च कृत्वानिमिषेण पश्य
ताम् ॥ नृणां विरुष्य प्रबभंज मध्यतो यथेक्षुदंढं मदकर्युरुक्रमः ॥ १७ ॥ धनुषो भज्यमानस्य शब्दः खरो दसी
दिशः ॥ पूरयामास यं श्रुत्वा कंसस्त्रासमुपागमत् ॥ १८ ॥

॥ १२ ॥ मधुरयागिरातां प्रस्थाप्य व्रजन् वणिक्पथैः वणिग्भि
रर्चितः ॥ १३ ॥ लेख्याश्चित्रन्यस्ता इव मूर्त्तयो यासां ताः ॥ १४ ॥ धनुर्मखशालां पृच्छन् ॥ १५ ॥ प्रसह्य बलात् ॥ १६ ॥ निमिषेणातिशीघ्रम्
मदकरीमत्तहस्ती ॥ १७ ॥ १८ ॥